

- 2) Dernæst opstår spørgsmålet, om rekvisitus, når de faktiske og retlige oplysninger, som afgør, om et vilkår i en forbrugeraftale, er urimeligt, allerede foreligger, ikke rejser indsigelse mod vilkåret under en indsigelsesprocedure som fastsat i loven, efter afgørelsen af denne sag kan indlede en ny procedure, hvorunder det undersøges, om en eller flere andre kontraktvilkår er urimelige, når den pågældende havde mulighed for at rejse indsigelse mod disse under den almindelige procedure i henhold til loven? Det ønskes nærmere bestemt oplyst, om der indtræder en præklusionsvirkning, som er til hinder for, at forbrugeren under samme fuldbyrdelsessøgsmål eller i et efterfølgende anerkendelsessøgsmål på ny rejser spørgsmålet om, hvorvidt et andet kontraktvilkår er urimeligt?
- 3) Det tredje spørgsmål vedrører det tilfælde, at det anses for at være i overensstemmelse med EU-retten, at parten ikke kan indlede en anden eller yderligere indsigelsesprocedure med henblik på at gøre gældende, at et vilkår, som parten tidligere har kunnet rejse indsigelse mod, fordi de nødvendige faktiske og retlige oplysninger allerede var fastlagt, er urimeligt, idet det ønskes oplyst, om denne omstændighed kan tjene som grundlag for, at retten – som har fået kendskab til vilkårets urimelige karakter – kan udøve sin kontrolbeføjelse ex officio?

Appel iværksat den 28. juni 2019 af Victor Lupu til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 30. april 2019 i sag T-558/18 – Lupu mod EUIPO – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)

(Sag C-499/19 P)

(2019/C 357/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Victor Lupu (ved advokat P.A. Acsinte)

De andre parter i appellsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 5. september 2019 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 3. juli 2019 – WS mod Bundesrepublik Deutschland

(Sag C-505/19)

(2019/C 357/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WS

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Skal Schengenkonventionens ⁽¹⁾ artikel 54, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), fortolkes således, at allerede indledningen af en straffesag i alle lande omfattet af Schengenaftalen på grund af den samme lovovertrædelse er udelukket, når en tysk anklagemyndighed indstiller en indledt straffesag, efter at den sigtede har opfyldt bestemte vilkår, herunder navnlig har betalt et bestemt af anklagemyndigheden fastsat pengebeløb?
- 2) Gælder der som følge af artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde et forbud mod medlemsstaters efterkommelse af anmodninger om anholdelse fra tredjelande inden for rammerne af en international organisation som Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – når den af anholdelsesansøgningen omfattede person er unionsborger, og når den medlemsstat, hvori den pågældende er statsborger, har underrettet både den internationale organisation og dermed også de øvrige medlemsstater om sin betænkelighed ved anholdelsesansøgningens forenelighed med forbuddet mod dobbeltstraf?
- 3) Er allerede indledningen af en straffesag og en foreløbig anholdelse i de medlemsstater, hvori den pågældende ikke er statsborger, i strid med artikel 21, stk. 1, TEUF, såfremt dette er i strid med forbuddet mod dobbeltstraf?
- 4) Skal artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽²⁾, sammenholdt med Schengenkonventionens artikel 54 og chartrets artikel 50, fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtet til at fastsætte retsregler, som kan sikre, at det i tilfælde af en sag, der fører til ophør af adgangen til strafforfølgning, i alle stater omfattet af Schengenaftalen vil være forbudt at behandle en såkaldt (»Red Notice«) fra Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – med henblik på på ny at indlede en straffesag?
- 5) Råder en international organisation som Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – over et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, når der ikke er truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i medfør af artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 og/eller fastsat bestemmelser om fornødne garantier i medfør af artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680?
- 6) Må medlemsstaterne kun behandle oplysninger, som indgår i en til Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – af tredjelande indgivet efterlysning (»Red Notice«), hvis et tredjeland med efterlysningen formidler en anholdelses- og udleveringsansøgning og samtidig fremsætter en anholdelsesansøgning, der ikke strider mod EU-retten, herunder navnlig forbuddet mod dobbeltstraf?

⁽¹⁾ Schengen-reglerne - Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14.6.1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000 L 239, s. 19).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde straffetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT 2016 L 119, s. 89)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien)
den 3. juli 2019 – Go Sun Srl og Malby Energy 4 Srl mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.**

(Sag C-512/19)

(2019/C 357/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Go Sun Srl og Malby Energy 4 Srl